

az azúr talpú krisztus

suzan linke kék szőnyegére

leának

„Áttérve a legszentebbekre, az Evangélium egészében nem lelhetnék magasabb s kifejezőbb tárgyat ama Krisztusnál, ki könnyedén a tengeren járva, a süllyedő Péter segítségére lesz. A Megváltó isteni és emberi természete sehol másutt nem ábrázolható oly érzékletesen és hitelesen, mi több, a keresztény vallás értelmének telje ki nem fejezhető takarékosabban s találóbban. A természetfeletti, ahogy a természetinek természetfölötti-természetes módon segélyére siet, s eképp hajósok s halászok azonnali elismerését váltja ki, hiszen köztük van az Isten Fia: igen, ezt ritkán festették meg, s a most élő művész legnagyobb esélyét az nyújtja, hogy Rafaello sem vállalkozott rá, mert vele megvívni ugyanúgy veszélyes lenne, miként Phanuellel.”

GOETHE (Megfestendő tárgyak)

a csupasz színre

*a kopottfekete deszkákra halványkék szőnyeget tuszkol
táncol*

igen halványkék szőnyeget táncol be lényegében könnyedén

jóllehet a borzalmak párnája is a halványkék göngyöleg

valamint máris a holdfény keskeny sávja

kis jegeces csapás a csúcsra

vagy csupán a hajnal hasadása

a hajnalé

amikor hajnal már nem reméltünk többé
 az út (dülö- ország-) a tao maga
 egyszer emlékszem már majdnem sikerült
 szólnom egy ilyen szőnyegről
 majdnem sikerült írnom egy ilyen szőnyeget
 régi színes göncöket
 halvány háló- meg epe katonaingeket
 seszín pöndölőket bíbor palástokat
 tépdés hosszú csíkokba úgy ír mondogatták
 rongyszőnyeget árult egy néni hol laktunk a halpiacon
 tőle vásároltuk a csontszín családi ágy elé
 első szőnyegünket
 csak hamukék sávok voltak benne
 meg a közepe táján egyetlen fekete
 amit mi babonásan mindig átugrottunk
 vittem a kávé a teát a csontszín ágyba
 és a fekete sávnál
 leferrázva anyád nagyot ugrottam
 így lett tánc az életünk
 azon a szőnyegen tanultál járni te is
 azt kívántam ahogy államfők elé terítenek
 vérvörös szőnyeget
 egész eljövendő életedben az a néni terigessen eléd
 rongyszőnyeget
 legyen utad az emberek között a földön
 legyen puha hamukék
 s most lám felismertem suzan linke
 kedvenc táncosnőd talpai alatt
 azt a végtelen kék szőnyeget
 amit én téptem (írtam)
 halványkék
 viola parázson lépked
 és tapogató léptei tengernyi lepedővé hajtogatják szét
 tengernyi lepedővé amilyenén krisztus járt
 térdig kobalt habokban
 goethe mint mottónk mutatja krisztus vízenjárását
 par excellence festészeti tárgynak tekintette
 én is ismertem festőket akik párába vesző kis adriai szigeteken
 egész életükben krisztus vízenjárását pingálták
 de csak most látom
 valójában mégsem festészeti motívumról van szó
 hanem valamiféle táncokon inneni
 táncokon túli koreográfiáról

a vízibolha a nyílt tengereket járó tengerjáró
poloska és a viola gázolómadarak lépteiről
a szó szoros értelmében vett vízzenjárásáról
észrevette-e magdaléna míg mosta törölgette lábát
hogy krisztus talpai olyanok mint amikor
a gyerek pingáláskor kék festékbe lép
s mind összemáskálja a lakást
végigtrappol az előszobán
fel-le a fehér létrán
fel-le
míg egyszer túl nem szalad a tetőn
s attól kezdve már nem látjuk
nem látjuk ahogy mászkál a mennybolton
nem látjuk többé mert kék a talpa
észrevette-e valaki azokat az azúr talpakat
a keresztfán

Újvidék

Tolnai Ottó